PO SLEDEH VPRAŠANJ KRAJANOV

Kako s preudarno akcijo v izgradnjo kabelske televizije?

V prebujajoči družbi, ki je željna informacij, se kakršnakoli nova, drugačna predvsem pa ideološko pluralna informacija lahko hitro uveljavi. Ta ugotovitev je potrjena tudi z navdušenjem ob kabelski televiziji, ki so jo krajani hitro zamenjali s sprejemom satelitskih programov. V naši občini je tako nastala »kabelska televizija« kot:

– sprejem zemeljskih TV signalov (s pomočjo oddajnikov) in sprejem satelitskih TV vse na VHF in UHF področju, ki zagotavlja do 8 (9) kanalov (sprejemniki z VHF in UHF sprejemom)

– sprejem zgoraj navedenih signalov v širšem frekvenčnem področju (sprejemniki z VHF, UHF in S sprejemom).

Oba načina sprejema in oddajanja v lokalno mrežo sta lahko za majhno območje (npr. blok), nekaj hiš, hišna največ do 100 (150 m).

Če pa želimo daljši razvod in pri tem dosegati še primerno kvaliteto signala je edina možnost S širšim frekvenčnim področjem to je S (Satelite) področjem (posebej označeni TV sprejemniki). Taka mreža za distribucijo 15 TV signalov se lahko razveja do 12 (17) km ob kvalitetni izgradnji. V normalnih pogojih se taka mreža lahko smatra kot kabelska televizija. Pri kabelski televiziji moramo ločiti sprejemno postajo od kabelskega razvoda. Vsak od teh dveh elementov mora biti ustrezne kvalitete. Če nimamo kvalitetnega sprejema v sprejemni postaji, moramo razumeti, da tudi TV signal pri uporabniku – gledalcu ne more biti kvaliteten. V občini Šiška je največ satelitskih sprejemov vendar le na en ali dva do tri bloke. Pogumno pa so izgrajeni večji sistemi prave kabelske televizije: Podutik, Koseze, Dravlje, Vižmarje, Pržanj in sistem KDS Medvode. Za izgradnjo KDS sistemov v občini Ljubljana – Šiška je pametno razmišljati o treh: KDS Šiška, KDS Vodice in KDS Medvode. Taki sistemi bi omogočali celovito, predvsem pa ceneno izgradnjo. Idejni projekti, ki bodo omogočili določitev magistralnih vodov pri tem pa tudi organsko povezanost že obstoječih sistemov so v izdelavi.

Prav v tem času so na KS anketni vprašalniki, ki jih je komite za varstvo okolja in urejanje prostora razposlal. Zavestna in zgledna strokovna pomoč komiteja pri tej vrsti gradenj je velika spodbuda za izgradnjo širše povezanih sistemov. Po izdelavi idejnega projekta (v začetku marca) bodo lahko KS ali skupine krajanov dobile dobro izhodišče za usmerjeno akcijo. Kdaj bo zgrajena celotna kabelska televizija v Šiški in Vodicah ter predelu Smlednika je odvisno izključno od finančne sposobnosti interesntov, urbanega prostora ter zagnanosti krajanov.

Veliko je vprašanj o ceni priključka za kabelsko televizijo, vendar je ocenjevanje izjemno težko. Poudariti je treba, da v urbanih naseljih še obstaja kabelska kanalizacija, ki pa predstavlja precejšen delež stroškov pri izgradnji.

Pri vaških naseljih pa predstavlja glavni delež stroškov kabel, oziroma razvod, saj je izkop in brezodškodninski solidarnostni odstop zemljišča v stroških minimalen. Realna cena za kvaliteten sprejem TV signala v gosto naseljeni bločni gradnji od 2.000,00 din do 3.000,00 din, če pa se vključi individualna gradnja (ta pa je v vsaki KS na področju občine) je projekcija od 2.500,00 do 4.500,00 din. V kolikor se omrežje razvodi po manj strnjenem naselju (z obveznim delom krajanov pri izgradnji) pa se stroški povečajo do 4.800,00 do 7.200,00 din. Vse ocene so izvedene za sisteme s 15 TV kanali in profesionalno opremo v sprejemni postaji, ki mora biti ena. Pri tem je upoštevano 90 – 95 % pokrivanje s priključki gospodinjstev ne pa stanovanjskih hiš. Le ob eni sprejemni postaji za več KS, ki so geografsko celota pa daje krajanom možnost širšega informiranja. V tak sistem se ponavadi vgradi ločen kanal, za lokalne novice, ki ga lahko ob znanju in dobri organizaciji hitro uporabimo za npr. zbor krajanov.

dr. Jože Duhovnik

Projekt Mladinska delavnica na Centru za socialno delo Šiška

Na Centru za socialno delo občine Ljubljana Šiška smo se v letošnjem letu odločili za izvajanje programa »Mladinska delavnica«, ki bo eksperimentalno potekal na 10-tih OŠ v naši občini.

Program ima predvsem preventivni značaj in je namenjen mladostnikom kot pomoč pri razreševanju njihovih razvojnih nalog. Poleg tega pa ima ambicije, da pri mladostnikih razvije motivacijo in sposobnost za vključevanje v življenje šole kot tudi za vključevanje v širše socialno okolje.

Delo mladinske delavnice se odvija na dveh stopnjah. Na prvi se učenci prostovoljno združujejo v male skupine (15 učencev), kjer skozi tematsko izdelan sistem socialnih iger, igranja vlog, vodenih fantazij in diskusij na bolj ali manj zabaven način skozi lastne izkušnje obdelajo zanje pomembne teme in s tem izoblikujejo svoja stališča in vrednote. Na drugi pa se njihova aktivnost prenaša na druge učence, šole s tem, da s pomočjo vodje delavnice poskušajo organizirati na šoli aktivnosti kot so: predavanja, tribune, okrogle mize, izlete oz. druge dejavnosti, za katere menijo, da bi bile koristne še za ostale učence šole.

Vsebinsko je program razdeljen na 5 tematskih sklopov:
Problem identifikacije – Kdo sem jaz
Odnos do staršev
Odnosi v skupini sovrstnikov
Odnos do šole, učiteljev in ostale probleme vezane na šolo
Odnos med spoloma, seksualnost
Vsaka od tem zajema tri aspekte obdelave:
Odnos do sebe
odnos do drugih
odnos do družbe

Delo v mladinskih delavnicah bodo opravljali študentje – prostovoljni delavci Centra za socialno delo. Za tovrstno delo se je prijavilo 30 študentov, za katere smo organizirali posebno usposabljanje – 7 dnevni seminar, na katerem so obdelali vse tematske sklope delavnic in so se še posebej poglobili v problematiko mladostnikov, ter način vodenja delavnic. Nadaljnje usposabljanje prostovoljnih delavcev bo potekala na Centru za socialno delo na tako imenovanih mentorskih sestankih, ki jim bodo v pomoč pri sprotnem delu na šolah.

Projekt je obenem raziskovalna naloga in bo torej natančno spremljan in ocenjen ob koncu eksperimentalne faze, ki se bo končala ob koncu šolskega leta.

Pri izvajanju projekta sodeluje skupina mladih psihologov Srbije in materialno pomoč GK SSO izvajajo na Beograjskih šolah od leta 1987. Po eksperimentalni fazi želimo program skupaj dopolniti in izpolniti. Pri tem si želimo skupaj izdelati program za starše in program za učitelje, tako da bi zajeli v program tudi mladostnikovo okolje. Sodelujemo tudi s Sekcijo za preventivo pri Društvu psihologov Slovenije.

Gorana Flaker

Tudi RTV bi si morala pripeti bodečo nežo

Takšno je mnenje članov sveta za informiranje in politično propagando pri šišenski socialistični zvezi, ko so obravnavali program radia in televizije za leto 1990.

Ne ponujajo nam nič novega. Še naprej se obnašajo monopolistično, ne oziraje se na spremenjene družbeno-politične razmere, ki narekujejo drugačen, bolj spoštljiv odnos do gledalca oz. naročnika RTV sprejemnika.

Njega ne zanimajo smernice, kot so navedene v gradivu, ampak konkreten program, katerega je treba dodatno pretresti v republiškem parlamentu, ker gre za nacionalen program. Namreč delegati tega najvišjega telesa v Sloveniji se morajo opredeliti koliko nacionalnega programa želijo in tega tudi sofinancirajo.

Ostali del programa, pa se naj prodaja po tržni ceni in ne na način, ki ga predlaga RTV. Namreč ni možno 2 % povprečnega neto OD v SR Sloveniji namenjati RTV in tako dodatno bremeniti delavčev dohodek, neglede na to, da nekateri ne morejo poslušati oz. videti osrednjega slovenskega programa.

Tudi finansiranje manjšinjskih oddaj 19 % od zbranih naročnin je absolutno previsok odstotek.

Glede na to, da v gradivu ni bil predložen konkreten program za leto 1990 o katerem ni bilo možno razpravljati, pa vendarle ne gre prezreti, da so občine v dnevno informacijskih oddajah zapostavljene, tako na radiu kot televiziji. In ker so volitve ena najpomembnejših političnih opravil v spomladanskem času se sprašujemo, ali bodo načrtovalci tega dela programa vključili tudi volitve na občinski ravni. Glede na različna razmišljanja v Jugoslaviji na slovenski TV so premalo zastopane druge republike. Zato je potrebno narediti vse, da bo oddaja »MOSTOVI« in njej podobni, našle stalno mesto v programih TV.

Gotovo pa ni odveč, če še enkrat opozorimo snovalce programa, da se kakovost programa ne meri po širini, ampak po vsebini, za katero je treba najprej zagotoviti kakovostne kadre in ne armado šolarjev, ki pogostokrat niso kos tako zahtevni nalogi.

V. V.

Živ-žav na tivolskem ledu

VVZ LITOSTROJ je tudi letos, v okviru male šole, organiziral drsanje v hali TIVOLI. Malčki so se potegovali za športno značko. V programu je tudi plavanje (ki bo organizirano spomladi), kolesarjenje, osem daljših in krajših izletov ter šola smučanja. Organizirana šola smučanja bo letos v PLANICI, kjer so za predšolske otroke odlični pogoji po zmernih cena, če pa bo sneg, bodo tovarišice pripravile tečaje smučanja tudi v Ljubljani.

V okviru male šole večina otrok prvič stopi na led. Res je, da se v skupini otroci hitreje naučijo in sprostijo, zato pa je toliko večja skrb in odgovornost vzgojiteljic. Ena tovarišica vodi deset do dvanajst otrok. Imajo opravljene tečaje drsanja. Kljub temu, pa se teh tečajev ne veselijo preveč, bojijo se poškodb in nesreč. Doslej jih na srečo, ni bilo. Otroci so si pridobili osnove drsanja. Ob zaključku tečaja jih tovarišice pogostijo s tortico ali s kakšno drugo slaščico.

S tovrstno rekreacijo so zadovoljni tudi starši, saj je koristno združeno s prijetnim.

M. M.

Otroku je nujen zimski oddih

Zveza prijateljev mladine je tudi letos organizirala za naše šolarje zimovanje v času šolskih počitnic. Žal se je na razpis prijavilo le šest otrok. Starši se niso odločili iz dveh razlogov, ker je bilo predrago, pa tudi snega ni.

Ne zavedajo pa se, da je po mnenju zdravnikov v zimskem času zelo pomembna sprememba klime in ne sneg, saj en teden zimskih počitnic zaleže za tri tedne poletnih.

Pomembno je, da zlasti otroci, ki živijo v kotlinah, gredo na morje ali v hribe. Pri teh počitnicah ni pomembno ali bodo otroci res smučali, za otroke je bolj zdravo, da smučajo na lastnem hribu in si sami pripravijo teren, kot pa, da čakajo premočeni na žičnico ali vlečnico in začnejo smučati z nepregretim telesom (mišicami).

Posledice takega načina smučanja so pogosto zlomi.

Skratka zdravniki menijo, da bi vsakemu šolarju morali omogočiti en teden zimskih počitnic na boljšem zraku, saj ni nujno, da je to mondeno smučarsko središče, dovolj je že bivanje v srednjegorskem svetu, na kmetih, pri sorodnikih ali na morju.

Slovensko bibliofilsko društvo Ljubljana

Vabi

v **BUKVARNO** I. in II. rabljenih in poceni knjig na Gosposki 3 (sobota od 10. do 13. ure) in v Galeriji Emonska vrata (četrtek od 16. do 19. ure – sobota od 10. do 13. ure).

Edo Krese
Kovinostrugarstvo
Cesta na Brinovec 2
61260 Lj-Polje, Sneberje
Novoodprta Kovinostrugarska obratovalnica vam nudi svoje usluge na univerzalni stružnici (∅ 500 x 2000 mm).

Pismo bralcev

Spoštovani občani!

Ob podelitvi zvezdic dobrim gostilnam, podelitvi nageljnov vzornim turističnim društvom, podelitvi bodečih než itd., mi je prišlo na misel, da bi za neurejeno okolico lahko podeljevali tistemu, ki to zasluži, tudi navadno sirkovo metlo.

Verjetno je v občini Šiška veliko takih, ki bi to zaslužili, vsekakor pa bi se za to nagrado krepko potegovali tisti, ki imajo na skrbi urejanje in čiščenje okolice EMONA CENTRA V DRAVLJAH. Naštel bom samo nekaj kritičnih točk, ki ne spadajo v okolico trgovine, kjer prodajajo živila.

1. Trgovina ima točno določeno, kje lahko stoji kontejner za smeti. Prostor mora biti ločen od ostalih prostorov, prezračevan in redno očiščen. Trenutno stoji kontejner sredi zelenice, čiščenje okolice zaradi travnate površine ni možno, zato se okoli njega počasi nabira svinjarija, poleti tudi smrdi, dostop do njega pa imajo tudi otroci bližnje šole in iz njega odnašajo stvari, ki ne sodijo med igrače.

2. Razkladalna rampa in asfaltne površine pod rampo niso redno čiščene, zato je opaziti v okolici vedno več ptičev, ki si na rampi in pod rampo iščejo hrano. Košare s kruhom včasih tudi drsajo po tleh.

3. Veliko šoferjev je nedisciplinirani, motorjev svojih tovornjakov ne ugasnejo, zato iz izpušnih cevi veliko plinov uhaja v prostor, kjer razkladajo hrano, ki jo kasneje uživamo.

4. Embalažo (gajbice) pomečejo na kup na zelenico, kjer jo nekateri pobirajo in nosijo domov, ali pa jo raznašajo otroci po bližnji okolici.

5. Zaradi nerednega čiščenja se je v grmičevju na zelenicah in parkirnem prostoru nabralo kar precej smeti, najboljša čistilca sta dež in veter. Ob močnejšem vetru se ta nesnaga lepo porazdeli tudi po širši okolici. Ob zadnjem močnem vetru 17. 12. 1989 je bilo v zraku kar precej svinjarije. Kartonsko embalažo pa je nosilo tudi do ograje na sredini Celovške ceste.

6. Zelenica ni vzdrževana, zato na njej raste vse drugo razen trave. V kolikor pa bo imela trgovina takšna dežurstva, kot je imela 31. 12. 1989, pa se bodo vse zelenice spremenile v navadno neobdelano njivo.

Na ta dan je namreč z avtomobili pridrvela vsa vesoljna Ljubljana in parkirala svoje avtomobile povsod ne glede na to kakšno funkcijo ima zemljišče.

7. Parkirni prostor ni ločen fizično od pločnika, zato šoferji avtomobilov parkirajo svoje avtomobile čisto do objekta, pešci pa se moramo prerivati med njimi tudi po parkirnem prostoru ali pač kakor se znajdeš.

Če se boste predlagane akcije lotili, boste verjetno odkrili še hujše primerke, vsekakor pa bi bilo dobro, če bi se nekaj od naštetega spremenilo tudi v okolici EMONA CENTRA v Dravljah.

Boh Jože ml.
Sojerjeva 3
61000 Ljubljana

KLEPET OB KAVI ● KLEPET OB KAVI ● KLEPET OB KAVI ● KLEPET OB KAVI ● KLEPET OB KAVI ● KLEPET OB KAVI

z mag. dr. Marjano Šalehar

Moram priznati, da se za klepet ob kavici z mag. dr. Marjano ŠALEHAR nisem odločila zato, ker bi bila toliko novinarsko radovedna, ampak preprosto, ker sem tudi mati dveh odraščajočih fantov, ki me nadvse skrbi spoznanje, do katerega je prišla moja sogovornica v svojih štvilnih raziskavah, da starši in šola vzgajamo bodoče nevrotike in ne zdrave in v znanje naravnane otroke.

Njenim raziskavam gotovo gre verjeti, kajti Marjana je kot mati in zdravnica vse svoje življenje in delo podredila skrbi za otroka – doma in na svojem delovnem mestu. Že kot študentka splošne medicine in kasneje zdravnica v obratni ambulanti, pa v zdravstvenem domu Ljubljana-Šiška – otroškem dispanzerju za zdravstveno varstvo šolskih otrok, katerega vodja je že vrsto let, je spoznala vse bolezni, ki nstajajo zaradi prevelikih zahtev časa in okolja. Skrbno spremljanje njene hčere, danes že 20-letne študentke prava, skozi vse faze njenega razvoja, pa jo je gotovo še posebej spodbudilo k raziskavi, kateri je odmerila največ svojega delovnega in prostega časa oziroma dolgoletnega trdega strokovnega dela. je vpliv kroničnega stresa na šolarja. Skrb vzbujajoči so njeni rezultati. Namreč zaradi »naprednega« šolstva in še bolj »naprednih« staršev ali bolje rečeno, zelo zaposlenih, polovica otrok v Sloveniji kaže psihosomatske znake, ki se odražajo z glavoboli, bolečinami v prsnem košu, v trebuhu, nogah, utrujenostjo, razdražljivostjo, agresivnostjo, katere posledice so lahko usodne.

Priče smo vedno večjemu strahu in duševnim težavam, zaradi učnega prenatrpanega in prezahtevnega programa, zaradi strogosti in nečlovečnosti sistema obveznega šolanja. Iz lastnih izkušenj mi je zatrdila, če ne bi upoštevala hčerine osebnosti, njenih sposobnosti in nenehnega seznanjanja profesorjev in učiteljev z njenimi lastnostmi, katerih bi morali sami uvideti, uspeha ne bi bilo.

Seveda pa je vsak otrok osebnost zase, zato enotnega recepta ni, vendar je otrokovo osebnost nujno treba upoštevati, otroka spoštovati takšnega kakršen je. Žal pa danes ugotavljamo, da je naš otrok kaznovan za tisto, česar ne zmore in ne za tisto, česar noče. Deležni so le strogosti, v šoli in doma, nečloveškega, pogosto fizičnega obračunavanja staršev, zato ni nič čudnega, če število samomorov mladih narašča.

Ob prebiranju teh vrstic boste najbrž rekli, da sem k moji sogovornici prišla po nasvet. Morda, a gotovo ste tudi vi, drage matere, očetje in učitelji spoznali, da je prišla ura streznitve.

Polni smo parol »otroci so naša prihodnost«, »na mladih svet ostaja«, »otroci so naš zaklad«, a zanje tudi posluha nimamo, kaj šele, da bi kaj spreminjali. Če hočemo zanamcem res omogočiti kvalitetno življenje, moramo najprej sestopiti s trona, tako starši kot učitelji. Zlasti slednji, ker otroci pogrešajo bolj pristen odnos do učitelja, več prijaznih besed, dobre volje. Kako malo potrebuje otrok, da se znebi strahu pred šolskimi obveznostmi.

Istočasno je treba prilagoditi učne programe starosti otroka, skrajšati učne predmete, bivanje otroka v šoli, saj je njegov delavnik kot za odrasle ali še več, zmanjšati ocenjevalna obdobja itd.

Zdravnik na te spremembe gotovo ne more vplivati, zato so pri svetovalnem centru ustanovili klub staršev za boljšo šolo, v katerem so poleg staršev, učencev tudi psihologi, zdravniki, predstavniki Zavoda za šolstvo, zato je upati.

Kaj pa starši? Mag. dr. Marjana Šalehar ugotavlja, da so najbolj v zadregi pri vzgoji.

Ker je vzgoja dosledna in kjer se starši lahko več posvetijo svojim otrokom, ne le 10 minut, so otroci bolj sproščeni in nimajo psihosomatskih znakov.

Pri vseh se pozna storilnostna usmerjenost naših družin, saj je domače delo, red in snaga še vedno bolj pomembno od pogovora z otrokom ali družinskega sprehoda. Nekateri starši v svoji ambicioznosti tudi pretiravajo z izvenšolskimi dejavnostmi svojih otrok, saj je uspeh otroka v šoli in izven nje pomemben prestižni dejavnik.

Marjana bi nam lahko še veliko koristnega svetovala, a kaj, ko je čas njen sovražnik. V dobri urici klepeta, ki mi ga je lahko namenila, je vrsta pred čakalnico ambulante bila vse daljša, zato se o njenem konjičku nisva uspeli pogovoriti. A nič zato, saj mi je še vedno v prijetnem spominu zadnja seja predsedstva socialistične zveze, katere član je tudi Marjana. Prišla je z zamudo in v zadregi. Po tihem se je obrnila in vsa žareča šepnila »Z novim letom 1990 pristopamo k novemu načinu cepljenja rdeč.« Vsa srečna sem dojela, da kot mati in ženska slavi še eno zmago, kajti v zadnjih štirih letih se je povsem posvetila magistrskemu delu, v katerem je obravnavala problem rdeč, ki je v naši družbi podcenjevan, katerih posledice pa so za nerojenega otroka lahko usodne.

Samo čestitamo ji lahko z željo, da bi se vsaj zdaj malo oddahnila, si vzela več časa za klasično glasbo, ki jo tako rada posluša, dobro knjigo ali pa, da si ogleda kakšno slikarsko razstavo, za nov navdih, spoznanje, saj kot pravi, je tudi medicina umetnost.

Vera Vogrinčič